

portància. El Senat es preocupa de buscar un nou símbol comercial amb què es pugui identificar la ciutat, especialment de cara als 800 anys de la fundació, que aviat es commemoraran.

Per portar això a terme falten tot tipus de conceptes racionals. L'únic que és clar per al Senat i les empreses constructors és l'enderroc de les cases velles i la contrucció d'enormes blocs de ciment. Així, el Senat ha desenvolupat l'anomenat «concepte urbanístic» per al marge nord de l'Elba. Per realitzar-ho s'han pres com a base la reestructuració i reorganització d'altres zones

portuàries del món —Londres, Nova York, Boston, San Francisco, per exemple—. Les experiències d'aquests altres ports es volen simplement implantar a Hamburg, enderrocant tot allò que faci nosa. Es vol, seguint velles tradicions, convertir Hamburg en una monumental *porta del món*, si pot ser, amb altes torres.

El que és clar és que els ocupants no solament ocupen aquestes cases a causa de la greu manca d'habitatges a la ciutat, sinó també per intentar salvar un tros d'un barri tradicional d'Hamburg, i que la seva lluita continuarà. □

FRANÇA, L'ESTAT OCCIDENTAL ON MÉS PES POLÍTIC TÉ L'EXTREMA DRETA

Terratrèmol polític a França

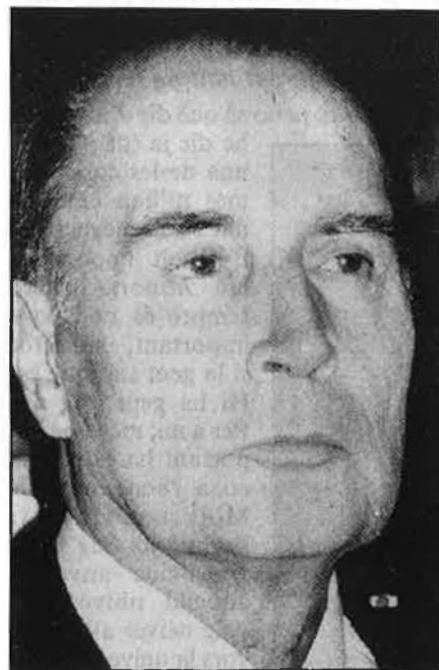
La reelecció de François Mitterrand sembla un fet. Aquest podria aprofitar la victòria per convocar noves eleccions legislatives, cosa que resultaria desastrosa per a les dretes dividides.

Antoni Reig

La reelecció de l'actual president i candidat del Partit Socialista Francès, **François Mitterrand**, per a un segon mandat presidencial de set anys, a la segona volta electoral del 8 de maig, sembla cosa feta. En primer lloc, la correlació de forces sorgida de la primera volta del 24 d'abril així ho indica i, en segon lloc, les enquestes efectuades durant la setmana següent ho confirmen.

A partir del 24 d'abril, les dretes franceses estan dividides en tres grans forces: l'RPR (Reagrupament per a la República) neogaullista, liderat per l'actual primer ministre **Jacques Chirac**; la UDF (Unió per a la Democràcia Francesa), liberal-centrista, que presentava a les presidencials l'ex-primer ministre **Raymond Barre** com a candidat, i el Front Nacional, d'extrema dreta, encapçalat per **Jean-Marie Le Pen**. Aquesta última força s'ha sumat a les dues anteriors, restant-los part important del seu electorat, especialment a l'RPR. El 24 d'abril els resultats van ser els següents: RPR (Chirac), 19,9 per cent; UDF (Barre), 16,5 per cent, i FN (Le Pen) 14,4 per cent.

Com estava previst, Mitterrand i Chirac van passar a la segona volta, pe-

El 8 de maig s'albira triümfant per a Mitterrand.

rò tota l'atenció va centrar-se en els bons resultats obtinguts per Le Pen, que converteixen França en l'estat del món occidental on l'extrema dreta té major pes polític des de la Segona Guerra Mundial.

Chirac ho té tot en contra

La major divisió de les dretes ha afavorit clarament Mitterrand que amb el 34,1 per cent dels vots, se situava comodament de cara a la segona volta com el clar favorit. Chirac, el més perjudicat, amb el 19,9 per cent, ho tenia magre. Fins i tot amb els vots obtinguts per Barre, la suma només dona el 36 per cent. Calen els vots de Le Pen i aquest vol cobrar-los. Chirac no pot

pagar perquè aleshores perdria els vots centristes de Barre, però sense els de Le Pen no té cap possibilitat. Per això diem que la reelecció de Mitterrand sembla segura.

Barre ha demanat votar per **Chirac** i Le Pen va esperar fins a l'1 de maig per pronunciar-se, mentre el minvant Partit Comunista (6,7 per cent) recomanava el vot per Mitterrand, i també el comunista dissident **Juquin** (2,1 per cent). Amb tot, les enquestes pronostiquen que entre un 10 i un 20 per cent dels votants de Barre votaran ara Mitterrand, i també entre un 20 i un 30 per cent dels votants de Le Pen. El mateix pot dir-se de la major part dels vots ecologistes (3,8 per cent) i trotskistes (2,4 per cent).

Les enquestes donen com a guanyador Mitterrand a la segona volta de manera unànime. Els percentatges dels pronòstics se situen entre el 53 i el 57 per cent, mentre que a Chirac se li atribueix entre el 43 i el 47 per cent. Un Mitterrand reelegit segurament aprofitarà l'impuls de la victòria per dissoldre l'actual parlament, amb majoria de dretes, i convocar noves eleccions legislatives, que, amb tota probabilitat, es convertiran en un desastre per a la dreta clàssica (RPR i UDF).

Descomposició de la dreta centrista

Els resultats del 24 d'abril, a més de deixar sorpresa i preocupada la societat francesa i l'opinió pública internacional pel 14,4 per cent de Le Pen, han significat l'inici d'un procés de descomposició de les dretes clàssiques, especialment la UDF. Quatre ex-ministres liberals s'han passat ja al camp de Mitterrand i s'especula que no seran els únics. I, vistes les perspectives existents, es parla de diverses possibilitats. Una seria la desaparició de la UDF, coalició de quatre partits (Partit Republicà, creat per l'ex-president Giscard i ara dirigit per François Leotard, liberal; Centre Democràtic Social, centrista i fidel a Barre; Partit Radical i Partit Socialdemòcrata), passant els seus integrants a l'òrbita del Partit Socialista o de l'RPR. Una altra cosa seria un acostament de la UDF al PS. I una tercera possibilitat és la creació d'un Front Republicà que agrupés socialistes, centristes i algunes personalitats gaullistes que, a més de formar una majoria de govern, es presentaria com una barrera per frenar el creixement de l'extrema dreta.

A grans trets, aquest és el panorama després del terratrèmol polític del 24 d'abril i davant la cita del 8 de maig. □